

Om me te helpen voldoende te bewegen, heb ik de app Ommetje van de Hersenstichting op mijn telefoon geïnstalleerd. Elke keer wanneer ik een wandeling maak van minstens twintig minuten, word ik beloond met een aantal punten. Ik krijg extra punten wanneer ik mijn wandeling voor negen uur begin en als ik op achtereenvolgende dagen een ommetje maak. Behalve dat ik na elke wandeling zie hoe mijn punten zich verhouden tot die van mijn collega's, verschijnt er ook een hersenweetje van prof. dr. Scherder. Scherder toont zich daarin weer een meester in het brengen van de wetenschap onder de mensen. 'Erik Scherder zet de wetenschap op een tegeltje' las ik in de krant.

Een terugkerend thema in de weetjes van Scherder is het belang dat je je hersenen helpt verbindingen te maken. Dat doe je door gezond te eten, goed te slapen en natuurlijk elke dag een ommetje te maken van minstens twintig minuten. Maar verbindingen ontstaan ook door zaken vanuit een ander perspectief te bekijken. Zo moedigt Scherder mij aan zo nu en dan een andere route te kiezen of een ommetje in tegenovergestelde richting te lopen.

Ik zie hierin een overeenkomst met NTz. NTz is weliswaar geen app, maar een ouderwets tijdschrift. Toch wil ook de redactie samen met de auteurs lezers aanmoedigen om zaken vanuit verschillende perspectieven te bekijken en worden de auteurs bij het schrijven van hun bijdragen gestimuleerd om de uitkomsten van hun onderzoek door de ogen van de lezers te bekijken. Dat geldt ook weer voor deze editie. Hierin beschrijven dr. Nienke Peters-Scheffer en Lisa Klister MSc hoe risicogedrag van mensen met een licht verstandelijke beperking van professionals vraagt een voortdurende afweging te maken tussen beschermen en loslaten. Hoewel professionals aangeven cliënten de ruimte te willen geven zelf keuzes te maken en invulling te geven aan hun eigen leven, komt in hun onderzoek naar voren dat zij hen toch vaak in een bepaalde richting sturen om zichzelf te beschermen tegen eventuele risico's.

In de tweede bijdrage gaan dr. Erik Vermaire et al. in op de complexiteit in de mondzorg bij mensen met een licht verstandelijke beperking. Zij onderzochten in hoeverre de mondgezondheid van adolescenten met een licht verstandelijke beperking verschilt ten opzichte hun leeftijdsgenoten in de algemene bevolking. Op basis van hun onderzoek stellen zij vast dat bij adolescenten met een licht verstandelijke beperking vaker sprake is van cariës en er bij hen meer tanden en kiezen worden getrokken of gerestaureerd. Daar staat tegenover dat in de antwoorden van de respondenten zelf geen verschil werd gevonden in de poetsfrequentie. De onderzoekers geven aan dat hun respondenten wellicht meer sociaal-wenselijke antwoor-

den hebben gegeven, maar ook zou een verschil in motorische vaardigheden kunnen leiden tot minder effectief poetsen.

De derde bijdrage in deze editie is van de hand van dr. Vanessa Olivier-Pijpers et al. die onderzoek hebben gedaan naar de invloed van organisatieveranderingen op de begeleiding van mensen met een verstandelijke beperking die probleemgedrag vertonen. Ze hebben dat gedaan vanuit het perspectief van de ecologische theorie. De auteurs stellen vast dat organisatiever-

Toch wil ook de redactie samen met de auteurs lezers aanmoedigen om zaken vanuit verschillende perspectieven te bekijken en worden de auteurs bij het schrijven van hun bijdragen gestimuleerd om de uitkomsten van hun onderzoek door de ogen van de lezers te bekijken.

anderingen zowel negatieve als positieve gevolgen kunnen hebben voor deze begeleiding. Enerzijds leidden de onderzochte veranderingen tot meer waardering van medewerkers voor de inbreng van vertegenwoordigers, omdat de rollen duidelijker waren afgebakend. Anderzijds ervaren medewerkers een kloof tussen de veranderingen en hun dagelijkse praktijk, met name doordat zij tijdens de organisatieverandering niet werden gehoord en onvoldoende werden aangestuurd. Hoewel het doel van de onderzochte organisatieveranderingen het terugbrengen van het aantal vrijheidsbeperkende maatregelen was, nam in eerste instantie onder andere daardoor juist het aantal incidenten toe.

Ik hoop dat deze bijdragen de hersenen zoals Scherder in zijn weetjes beschrijft, stimuleren om nieuwe verbindingen te leggen en ze zo in conditie blijven. In dat licht wil ik ook graag wijzen op de oproep bij de berichten. De redactie komt graag in contact met mensen die af en toe een manuscript willen beoordelen, dat voor plaatsing in NTz is ingediend. Daarmee willen we het perspectief van waaruit de manuscripten worden beoordeeld, verbreden en daarnaast is het ook leerzaam voor de reviewers zelf.

En wie weet: misschien draagt ook de keuze van de uitgever om de omslag van NTz elk jaar van een andere kleur te voorzien, bij aan het leggen van nieuwe verbindingen.

Jeroen Zomerplaag